

H7 יהוה JAHVE

(päivitelty 10.8.2020)

7 HEPREA NIMET <https://gen.fi/h7.html>

H7 ך JOD <https://gen.fi/h7-j.html>

H7 יהוה Jahve

<https://gen.fi/h7-jhwh.html>

SISÄLLYSLUETTELO

0. Dokumentit

1. Jahve tarkoittaa Jeesusta
2. Jahve-nimen merkitys
3. Jahve-nimen lausuttava muoto

0. DOKUMENTIT

V0 Verbit Johdanto: 3.4 Imperfekti/futuuri (prefiksikonjugaatio)

<https://gen.fi/v0-verbit-johdanto.html>

1. JAHVE TARKOITTAJEEUSUSTA

Jahve יהוה (Herra) on VT:n tärkein erisnimi. Se esiintyy Tanachissa lähes seitsemän tuhatta kertaa (6 973x [6 877x, 6 828x]). Lisäksi se esiintyy tuhansia kertoja erisnimien osana: Jehoshua [Joosua], Jehuda [Juuda], Jeshajahu [Jesaja], Jeshua [Jesua, Jeesus], Jirmejahu [Jeremia], Jishai [Iisai], Joel, Jonatan, Ovadja [Obadja], Zcharja [Sakarja] jne.

Rakkaan Vapahtajamme nimi Jeshua eli Jeesus on lyhentymä Jehoshua-nimestä, joka tarkoittaa "Jahve on pelastus" tai "Jahve on tuottanut kertakaikkisen ja täydellisen pelastuksen".

Jahve-nimeen eli ns. tetragrammiin (kreik. τετραγράμματον tetragrammaton, "nelikirjaiminen") liittyy paljon vääriä opetusta. Taustalla on juutalaisuudessa yli kaksi tuhatta vuotta ollut tapa ja myöhemmin suoranainen kielto olla lausumatta tätä VT:n tärkeintä jumalannimeä.

Emme tarkkaan tiedä, milloin Jahve-nimen lausuminen juutalaisen kansan keskellä loppui. Noin 250 eKr. se on kuitenkin yleensä lausuttu muodossa Adonai "Herra" (myöhemmin myös haShem – aramealaisittain Shema – "(se) Nimi" jne.). Tiedämme tämän Septuagintan (LXX) perusteella, jossa Jahve on

käännetty kreikaksi Adonai-lukutavan mukaisesti nimellä Κύριος Kyrios "Herra".

Yhdistelmässä Adonai Jahve (Herra Jahve [KR33 Herra Herra]) se on luettu Adonai Elohim eli Herra Jumala. Suurena sovituspäivänä ylimmäinen pappi lausui Jahve-nimen ääneen kansan kuullen. Tämä käytäntö loppui toisen temppelin hävittämisen yhteydessä (70 jKr.).

Jahve-nimen lausumiskielto on harhaoppinen ja väärä. Herra ei ole koskaan kieltänyt lausumasta omaa nimeään. Päinvastoin: "Kiittäkää Jahvea, huutakaa hänen nimeään!" (1. Aik. 16:8) Vääryyteen, valheeseen ja turhuuteen ei sen enempää Jahve-nimeä kuin mitään muutakaan Jumalan nimeä ei saa käyttää: "Et nosta Jahven, sinun Jumalasi nimeä, vääryyteen/turhuuteen." (2. Moos. 20:7)

Jahve-nimen lausumiskielto on juutalaisten kirjanoppineiden tekemä lain aitaus, yksi isien perinnäissäännöistä. Me emme kuitenkaan saa siirtää Jumalan sanan asettamia rajoja: emme tiukentaa (juutalaisten lain aitaukset, joita monet isien perinnäissäännöistä ovat) emmekä löyhentää (nykyinen antinomismi ja liberalismi).

Jeesus hyökkää ankarasti näitä isien perinnäissäädöksiä kohtaan (Matt. 15:1–9 jne.). Kielto lausua Jumalan nimi (Jahve) on ihmissääntö. Se turhentaa Jumalan sanan, joka nimenomaan käskää huutamaan avuksi Jahven nimeä: Jeesuksen nimen avuksi huutaminen synnin hädässä on tätä Jahve-nimen oikeaa käyttöä.

"Jahve" on tekninen termi, joka viittaa tetragrammiin. Se, miten se tarkalleen on aikanaan lausuttu – tai nykyisin lausutaan – ei ole lopulta tärkeää. Ainoa tärkeä on se, että tunnustamme tämän Jahve-Herran olevan Jumala, joka tuli meitä pelastamaan ainosyntyisessä Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa.

Jahve-nimi on oikeassa käytössä silloin, kun sillä tarkoitetaan Vapahtajaamme Jeesusta – häntä, jonka nimi on: "Jahve on pelastus" tai "Jahve on tuottanut kertakaikkisen ja täydellisen pelastuksen". Itse ymmärrän Jumalan johtaneen asian niin, että Vanhan liiton aikaisen Herran pyhimmän nimen varma ja tarkka lausuminen on vaipunut unholaan siksi, jotta kukaan ei voisi kuvitella sitä nimeä avuksi huutamalla pelastuvansa. Ainoa Nimi, jota huutamalla ja johon uskomalla pelastuu, on Jeesus. Rakkaan Vapahtajamme nimi on maailmankaikkeuden korkein ja ylhäisin. Jeesuksessa meillä on Jahve, joka pelastaa meidät ikuisesta kadotuksesta iankaikkiseen taivaaseen.

2. JAHVE-NIMEN MERKITYS

Jumala ilmoittaa oman nimensä merkityksessä "Minä Olen".

אֶהְיֶה אֱלֹהִים Ehje pa. impf. yks. 1. c. (2. Moos. 3:14)

Jahve-nimi tarkoittaa puolestaan "Hän On" (2. Moos. 3:15). Vain kaiken tyhjästä luonut kaikkivaltias maailmankaikkeuden Herra ja Jumala voi sanoa ehdottomasti: "Minä Olen [Ehje]." Me käytämme siksi Jumalasta nimeä "Hän On [Jahve]". Meidän luotujen oleminen on kokonaan hänen varassaan, joka on aina ollut ja tulee aina olemaan. Ihmisen oleminen on aina ehdollista: "Minä olen, jos Jumala suo." Kun Jeesus sanoo ehdottomasti "Minä olen", niin silloin hän ilmoittaa olevansa Jahve.

Kieliopillisesti ja -historiallisesti tetragrammi olisi perustelluinta vokalisoida muotoon

יְהוֹה Jahve (vanha) pa. impf. yks. 3. mask.: Hän On

Monet heprean vokaalit ovat vuosisatojen ja tuhansien kuluessa muuttuneet. Sen näkee selvimmin nimien muuttumisesta. Esim. Marjam-nimestä on tullut Mirjam, Shamshon-nimestä Shimshon, Shamuuel-nimestä Shemuuel jne. Vanha imperfekti on kaiketi ollut alkutavun osalta a-vokaalinen, myöhemmin se on muuttunut i-vokaaliksi.

Imperfektiä käytetään Raamatun hepreassa kuvaamaan tekemistä, joka ei ole päättynyt eli jatkuu. Imperfektinen tekeminen tarkoittaa laajimmillaan tekemistä, jo on alkanut jo menneisyudessa, tapahtuu nyt ja jatkuu tulevaisuuteen. Imperfektin aikamuodollinen merkitys täytyy tutkia jokaisessa raamatunkohdassa erikseen. Se voidaan kääntää joko preesensillä (tapahtuu) tai futuurilla (on tapahtuva, tulee tapahtumaan jne.).

Jahve-nimi on heprean tärkein imperfektinen sana. Se on olla/tulla-verbin (haja [hava]) imperfekti (yks. 3. mask.). Jahve-nimen "Hän On" laajempi merkitys on:

"Hän, joka oli, joka on ja on oleva/tuleva."

Toinen vaihtoehto on ymmärtää nykyisen vokalisoidun Raamatun heprean mukaisesti Jahve-nimi hif'il-muotoiseksi eli aikaansaavaksi tai teettäväksi (kausatiiviseksi) verbimuodoksi. Silloin sen merkitys on:

"Hän, joka sai aikaan olemisen (= loi), joka ylläpitää olemisen ja joka aikaansaa uuden olemisen ja tulemisen (eli parusian ja uuden luomisen)."

3. JAHVE-NIMEN LAUSUTTAVA MUOTO

Lausuttava muoto "Jahve" on kielitieteellinen rekonstruktio eli ennallistaminen. Masoreettiseen tekstiin on merkitty יהוה-tetragrammin konsonantteihin Adonai-sanan (tai Shema- tai Elohim-) vokaalit.

Kyse on ketiv- "kirjoitettu" ja qere- "luettu" muodoista. Näitä kahta eri sanaa, kirjoitettua ja luettua, ei voi yhdistää. Ketiv- ja qere-kohdissa on aina kaksi eri sanaa, tässä tapauksessa Jahve ja Adonai (tai Shema/Elohim). On valittava, kumpaa seuraa: konsonantteja (kirjoitettu teksti) vai vokaaleja (luettu teksti). Samaan sanaan niitä ei voi lukea, kuten keskiajan loppupuolella masoreettisen tekstin yksityiskohtia ymmärtämättömät kristityt lukijat virheellisesti tekivät ("Jehova").

יהוה [יְהוָה (?)]

יהוה שְׁמָא aram. (se) nimi

יהוה אֱלֹהֵי hepr. minun (sekä yks. että mon.) Herrani!

יהוה / יהוה אֱלֹהִים hepr. (kolmiyhteinen) Jumala

Erisnimien lisäksi Jahve esiintyy lyhyemmässä Ja-muodossa myös itsenäisenä:

יהּ יהּ mask. henk. (49x, H2911) Jahve/Herra